

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 130

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- [Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos ataskaitinė konferencija](#)
- [Skambėjo vaikų giesmės](#)
- [Jadvygos Mickienės liudijimas](#)
- [Eilėraštis Kenčiant](#)
- [Pamąstymui](#)
- [Skaitykite](#)
- [Sentencijos](#)
- [Kalbos kertelė](#)
- [Padėkos šventė](#)

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos ataskaitinė konferencija

Prabėgus metams nuo naujos tarybos ir naujo pirmininko išrinkimo, birželio 11 dieną Panevėžyje įvyko LEBBS ataskaitinė konferencija. Norėčiau pasidalinti kai kuriais pastebėjimais.

Po pirmininko Vladimiro Seredos sveikinimo žodžio išklausėme Johno Claydono vaizdo pranešimą. Jo tema – Bažnyčia yra Dievo namiškių bendrija. Remdamasis Laiško efeziečiams 2,11-22 ištrauka, brolis J. Claydonas atskleidė, jog esame Dievo namiškiai. Būdami Dievo įvaikinti, tapę Kristaus broliais (Hbr 2,11), tampame broliais ir seserimis vienas kitam. Šie santykiai yra gilūs ir asmeniški. Dievas yra visų mūsų Aba – Tėvas. Esame suformuoti labai skirtingos patirties, kultūros, šeimų, bet fundamentaliai esame šeima, Dievo šeima (Gal 4, Rom 8), o todėl ir šeima vienas kitam. Turime daryti gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams (Gal 6,10). Dėl tarpusavio meilės tampame liudytojais pasauliui (Jn 13,35). Be palaiminimų ir privilegijų, Dievo šeimoje gauname ir atsakomybių. Esame pakviesti veikti ir paklusti. Kiekvienas turi savo vietą šios šeimos darbuose.

Išklausę pranešimą dalyviai pasidalijo į grupes, kur aptarė girdėtas mintis.

Mintimis apie bendruomenių gyvenimą, problemas, apie tai, kas nuveikta, pasidalino visų aštuonių bažnyčių atstovai.

LEBBS taryboje įvyko pasikeitimų. Dėl asmeninių priežasčių vykdomojo sekretoriaus vietą palikus Arnoldui Matijošiui, šioms pareigoms paskirtas Tarasas Sereda. Į laisvą tarybos nario vietą išrinktas Mažeikių baptistų bažnyčios pastorius Virginijus Stravinskas.

Pabaigoje tarybos pirmininkas Vladimiras Sereda pristatė kitų metų žvalgas. Pagrindinis dėmesys būtų skirtas stiprinti Biblijos autoritetą bei praktikuoti jos tiesas bendruomenėse ir asmeniniame gyvenime. Dievas pašaukė tikinčiuosius laikytis Biblijos principų ir ginti Dievo duotas nuostatas.

Lietuvos evangelinės bažnyčios paruošė bendrą deklaraciją Seimui ir Respublikos Prezidentui dėl Civilinės sąjungos įstatymo nepriimtimumo.

Reikia tęsti jau pradėtą bendradarbiavimą su kitomis Lietuvos baptistų bendruomenėmis, kad galėtume kartu skelbti Evangeliją, vykdyti Dievo valią bei pasiruošti sutikti naujus iššūkius, griaunančius moralinius principus, biblinius pagrindus ir vertybes.

Tądien visi širdingai pasveikino brolių Olegą Doroniną neeilinio gimtadienio proga ir jam įteikė saldžią dovanėlę.

Konferencija pasibaigė maldomis ir visų sugiedota giesme „Tebūna meilė tarp mūsų“.

Konferencijos dalyviai

Zigmas Pocius

Skambėjo vaikų giesmės

Nuostabu, kai Dievo vardą aukština ne tik suaugusieji, bet ir vaikai. Gegužės 28 dieną, šeštadienį, Kauno evangelikų baptistų bažnyčioje Šančiuose įvyko vaikų giesmių šventė. Toks renginys Lietuvos baptistų bendruomenių sąjungos mastu buvo organizuotas pirmą kartą. Renginyje dalyvavo ir kitų „nesajunginių“ baptistų bažnyčių vaikai. Iš viso jų susirinko apie penkiasdešimt.

Giesmių šventės tema buvo „Šlovinkite Viešpatį, visos tautos“. Vaikai, kurie giedojo chore, buvo susirinkę nuo ryto, jų laukė žaidimai, darbeliai, repeticija. Po pietų vaikų tarnautojai susirinko drauge, kad pasidalintų patirtimi tarnaujant vaikams, o paraginimo žodį tarė misionierius iš Vokietijos Eduardas Goss.

15 val. prasidėjo koncertas, kuriame jaunieji giedotojai džiaugsmingai atliko išmuktas giesmes. Koncerto programą vedė robotukas Robis, kuris nustebino vaikus ir žiūrovus įdomiu kostiumu. Kadangi šventės tema kvietė visas tautas šlovinti Viešpatį, turėjome svečių iš JAV, Vokietijos, Ukrainos ir Filipinų. Jie trumpai papasakojo apie savo šalį ir pamokė giesmių savo kalba. Po šventės vaikai vaišinosi pyragu, užkandžiais ir dalinosi išpūdžiais.

Šventę organizavo Ylakių ir Kauno „Gerosios Naujienos“ baptistų bažnyčios. Tai buvo ne tik puiki proga šlovinti Viešpatį, bet ir plėtoti draugystės ryšius tarp baptistų bendruomenių.

Šventės metu

Kartu su Robiu

Romanas Sokolovas

Jadvygos Mickienės liudijimas

Jadvyga Mickienė

Kauno „Kristaus misijos“ baptistų bažnyčios
sesers JADVYGOS MICKIENĖS liudijimas

Labai dėkoju už jūsų meilę, dėkoju Dievui už bažnyčią, už kiekvieną brolių ir seserį Kristuje, bet labiausiai Dievui dėkoju, kad Jis išgelbėjo mano sielą iš pragaro. Ir dėkoju, kad Jis man davė šitą ligą, nes supratau, kad ši liga yra Dievo garbei.

Man skaudėjo skrandį, ir aš nuėjau pas gydytoją. Buvo padarytas tyrimas, kuris parodė, kad yra auglys. O man svarbiausia buvo, ar ir vėl reikės daryti tą nemalonųjį tyrimą, nes pati diagnozė nesujaudino. Gydytoja sako: „Ar girdite, ponio Mickiene, kad jūs sergate vėžiu?“ O aš sakau: „Daktare, kokią ligą Dievas duoda, tokią duoda. Aš susitaikiusi su Dievu. Vis tiek kada nors visi išeisime iš šio pasaulio. Mes visi pakeleiviai

šioje žemėje. Svarbiausia, kad turiu Dievą širdyje, Šventąjį Raštą.“ Tada gydytoja priėjo, apkabino mane ir sako: „O mano sesuo, kai pasakiau, kad serga vėžiu, pradėjo mane barti, kodėl aš jai tai pasakiau. Bet jūs esate rami!“

Mano mama niekada nesakė, kad yra katalikė. Ji tik sakydavo: „Mylėk Dievą ir Jėzų.“ Tada galvodavau, kad Jėzus yra geras, ir Dievas yra geras. Tačiau nežinojau, kad Jėzus mirė už mano nuodėmes. Mama mirė, kai man buvo 15 metų. Priėjau prie karsto ir sakiau: „Mama, čia tavęs nėra. Kur tu esi? Čia tavęs nėra. Kūnas šaltas.“ Nuo to laiko nenorėjau eiti į jokias laidotuves. Taip praėjo dvidešimt metų. Kalbėjausi su tėčiu, kai man buvo 35 metai, ir tada paklausiau jo: „Kodėl tu neini į bažnyčią? Ar ten nėra Dievo? Bet aš tikiu, kad Dievas tikrai yra, nes taip mama sakė.“ O jis atsakė: „Vaikeli, Dievas yra. Kaip susitaikyti su Dievu, yra parašyta Šventame Rašte.“ Tada pamaniau, gal kada nors ir aš gausiu paskaityti Šventąjį Raštą.

Dirbau siuvimo fabrike. Kartą viena bendradarbė pradėjo kažką tyliai pasakoti kitoms. O aš buvau pikta, arogantiška, nemylėjau žmonių. Ir aš tai bendradarbei pasakiau: „Ko tu čia šnibždi ir visus apkalbi, kalbėk garsiai.“ Tada ji (jos vardas Jolanta) sako: „Aš nieko blogo nekalbu, kalbu apie Šventąjį Raštą, apie Dievą.“ Tada mano, tokios arogantiškos moters, akyse pasirodė ašaros, ir aš pasakiau: „Aš tau sumokėsiu, tik duok man Šventąjį Raštą!“ Ji atsakė, kad tikrai duos.

Visa tai buvo 1992 metais. Jolanta pakvietė mane į Kauno „Gerosios naujienos“ bažnyčios pamaldas. Kai pasigirdo kvietimas išeiti į priekį, aš pirmoji nubėgau. Paprašiau, kad man parodytų, kur Šventajame Rašte parašyta, kad esu išgelbėta. Man perskaitė citatą iš Laiško romiečiams 10, 9-10: „*Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas Jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas. Širdimi priimtas tikėjimas veda į teisumą, o lūpomis išpažintas – į išganymą.*“ Tada aš pasakiau: vadinasi, Jėzus mirė ir už mane, o tai reiškia, kad aš susitaikiu su Dievu! Važiavau namo ir žinojau, kad šią Gerąją žinią turiu pasakyti sūnui, kuriam tuomet buvo 17 metų. Jis buvo geras vaikas. Vos atidariusi duris pasakiau: „Aš turiu amžinąjį gyvenimą!“ Sūnus buvo įpratęs mane matyti šaltą, abejingą, pasipūtusią. Jis mandagiai manęs pasiklausė ir nuėjo į savo kambarį. Tada priėjau prie vyro, kuris tuo metu sunkiai sirgo. Dar būdamas ligoninėje jis prašė: „Išvesk mane iš čia, nes jei Dievas norės, gyvensiu, jei ne – ne.“ Aš paklausiau, iš kur jis tai žino. O pasirodo, kad jam einant Laisvės alėja kažkas padavė knygelę „Pagalba iš aukštybių“, ir jis ją perskaitė. Ten buvo malda, kaip pakviesti Jėzų į širdį. Aš tą maldą išmokau atmintinai kaip poterius ir ją kartodavau su vyru. Bet tai buvo ne iš širdies. Ją supratau tik tada, kai šaukiausi iš širdies, kai pradėjau skaityti Šventąjį Raštą ir melstis. Po įtikėjimo su vyru susilaukėme dar dviejų dukrelių. Nuolat dėkoju Dievui, kad Jis vaikus davė kaip dovaną. Prašiau, kad jie būtų išgelbėti, taip ir įvyko.

Kai sūnus dar buvo mažiukas, klausdavau, kuo galvoja būti. Atsakydavo, kad kunigu. O aš galvodavau, kad tikrai ne, nes jis buvo vienintelis mūsų sūnus. Neturėsiu anūkų! Tikriausiai jis jau tada buvo pašauktas tarnauti Dievui ir nesąmoningai tai žinojo. Prieš savo įtikėjimą sūnų buvau sudievinusi. O tada supratau, kad taip negalima, ir atidaviau jį Dievui. Sūnus įtikėjo, ir Dievas daugiau kaip dvidešimt metų jį naudoja kaip pastorių – misionierių.

Taigi, kai išpažinau visas savo nuodėmes, atėjo neapsakoma ramybė: aš susitaikiau su Dievu. Nėra tos dienos, kad nedėkočiau Jam už tai! Jis išgelbėjo mane ir mano šeimą. Dievo žodis sako: „*Tikėk, ir būsi išgelbėtas tu ir tavo namai.*“ Pradėjau mylėti žmones, kuriuos mylėti buvo nelengva. Nuolat skaitau Šv. Raštą. Vyras po sunkios ligos gyvena jau daugiau kaip dvidešimt metų, o gydytojai buvo davę tik porą metų.

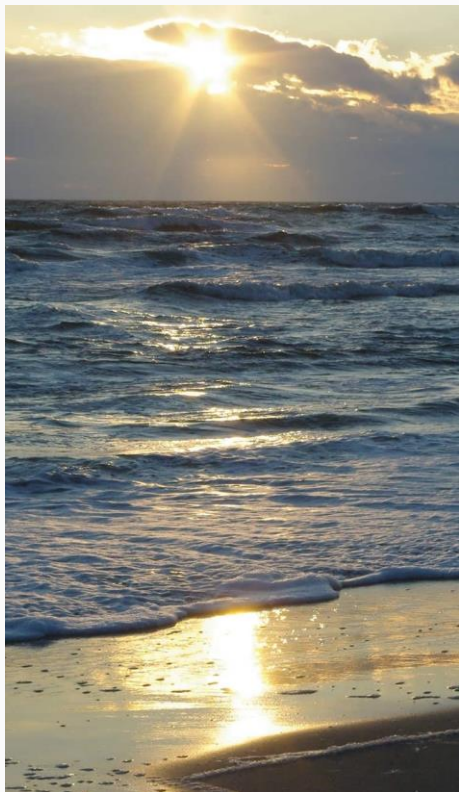
Man trečios stadijos kasos vėžys. Dievas sako, kad mano kūnas laikinas. Nusivilksiu jį ir būsiu pas Viešpatį. Būdamą ligoninėje, kiek įmanoma, kalbu apie Dievą. Supratau, kad Jis paskyrė man šiuo metu būti ten. Ligoninėje kalbėjau su viena moterimi, kuri jau vienuolika metų serga žarnyno vėžiu. Ji man sakė: „Kai sveikas žmogus kalba apie Dievą, mes pasiklausom, bet nelabai norime tikėti. Bet kai kalbi tu, kuri pati sergi ir žinai, ką tai reiškia, visai kas kita. Aš prašiau, kad mane Dievas jau paimtų, nes nuo visko pavargau.“ Aš jos paklausiau: „Ar jūs priėmėte Jėzų į savo širdį? Neklausiu, kokioje religijoje esate, bet ar susitaikėte su Dievu? Nes tik Jėzus kabėjo ant kryžiaus tarp dviejų plėšikų. Ar Marija kabėjo ant kryžiaus? Jei taip, tai ir jai nusilenksiu.“ Ta moteris sako: „Ne, ne. Tik Kristus.“ Po 15 minučių pokalbio ta moteris apsiašarojusi sako: „Štai kodėl mane Dievas dar laikė 11 metų – kad susitaikyčiau su Juo!“

Ap. Paulius sako: „*Gyvenimas man Kristus, o mirtis – laimėjimas.*“ Mirtis jau nugalėta. Žinau, kad pakentėsiu, nes man jau nebegali daryti jokių operacijų. Vėžys išplito į kitus organus. Bet aš turiu begalinę ramybę. Tikrai kenčiu skausmus. Tačiau iš visų skausmų Jis mane išveda. Dievas sako: „Šaukis manęs suspaudimo dieną, aš tave palaiminsiu, o tu mane pašlovinsi.“ Labai myliu visus Kristuje Jėzuje esančius žmones, o labiausiai myliu, Jėzau, Tave!

P.S. Po šio liudijimo (2020 m. spalio 11 d.) sesuo Jadvyga Mickienė 2020 m. gruodžio 8 dieną iškeliavo pas dangiškąjį Tėvą.

Sutrumpintą liudijimo tekstą spaudai paruošė Albertas Latužis

Kenčiant

Mes blogio klausimą seniai jau svarstom,
bet nepavyksta jo kol kas išspręst.
Kodėl šioj žemėj kenčiame ir vargstam,
nei tu, nei aš negalime suprast.

Bet viena žinome, kad mus aplanko
bėda, liga ne atsitiktinai,
nes Dievo gerojo galingos rankos
kaip tik bėdoj mus laimina dažnai.

Ar muzikos garsai netyčia gimsta,
kurie užvaldo, pakelia jausmus,
kuriuos girdėdama širdis nerimsta,
kurie kentėt ir verkti verčia mus?

O džiaugsmo veidas būna ir bejausmis,
kada šis džiaugsmas negilus, pigus.
Greičiau nelaimėje, patyręs skausmą
į dangų žvilgsnį pakelia žmogus.

Aš ne už skausmą, ne už sunkią dalią,
aš džiaugsmą vertinu labai aukštai,
bet prieš Tave lenkiuosi, Visagali,
žinau – likimą mano Tu tvarkai.

Tad šioj lemtį, kurią man dovanoji,
vien gera tesubręsta manyje.
Tebūna, Viešpatie, valia Tavoji
tiek laimėje, tiek skausmo ugnyje.

Lidija Židkova
Iš rusų k. išvertė N. Latužienė

Pamąstymui

„Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo sielai?“ (Morkaus 8, 36)

Leiskite pasakyti aiškiai, kad mes, ganytojai, labai bijome dėl daugelio, kurie išpažįsta tikėjimą ir vadina save krikščionimis. Mes baiminamės, kad galiausiai brangios jų sielos turės pražūti. Mes baiminamės, kad didžiausias apsišaukėlis šėtonas juos apgaus dėl išgelbėjimo ir pavergs savo valiai. Mes baiminamės, kad atsibudę amžinybėje jie supras, kad yra amžiams pražuvę! Baiminamės, nes matome tiek daug žmonių, neatsisakančių savo nuodėmingų įpročių, tiek daug žmonių, pasitikinčių įvairiomis apeigomis ir ritualais, kurių Dievas niekada neįsakė atlikti, tiek daug lengvabūdiškai mąstančių žmonių, žaidžiančių su tikėjimu, tiek daug tokių, kurie žudo savo sielą!

Mes matome visa tai ir bijome. Būtent dėl to, kad matau, kiek daug sielų yra atsidūrusios pavojuje, rašau šias eilutes, kviečiu žmones jas perskaityti. To tikrai nedaryčiau, jei manyčiau, kad tokia vieta kaip pragaras iš viso neegzistuoja. Jei manyčiau, kad, savaime suprantama, galiausiai visi žmonės pateks į dangų, nesakyčiau nieko, palikčiau juos ramybėje. Bet drįstu to nedaryti. Matau iškilusį pavojų ir nuoširdžiai išpėju kiekvieną žmogų bėgti nuo besiantinančios rūstybės. Matau laivo sudužimo grėsmę, tad uždegu švyturį ir maldauju kiekvieną žmogų ieškoti saugaus uosto. Nepaniekinkite mano išpėjimo. Ištirkite savo širdį, išsiaiškinkite, ar esate pakeliui į pražūtį, ar į išgelbėjimą. Ištirkite ir pamatykite, kokie reikalai tarp jūsų ir Dievo; nepadarykite nedovanotinos klaidos, nepražudykite savo sielos. Mes gyvename didelių gundymų laikais. Velnias slankioja aplink ir turi daug darbo. Naktis baigiasi. Laiko liko nedaug. Nepražudykite savo sielos!

Paimta iš Dž. Č. Railio traktato „Mūsų sielos“ (www.reformatuknygos.lt)

Skaitykite

TD skaitytojams pristatome John Blanchard knygą „Pažinkite tikrąjį Jėzų“ ir šias ištraukas iš minėtos knygos.

Kuo daugiau skaitysite apie Jėzaus gyvenimą, tuo aiškiau matysite, kad visos Jo būdo savybės tobulai derėjo tarpusavyje. Apie Jėzaus charakterį teisingai yra pasakęs Robertas Klarkas: „Jis buvo romus, bet ne silpnas, švelnus, bet ne paliegęs, tvirtas, bet ne šiurkštus, mylintis, bet ne sentimentalus, šventas, bet ne šventeiviškas, kuklus, bet ne menkas, teisingas ir neklystantis, entuziastingas, bet ne fanatiškas, aistringas, bet be išankstinių nuostatų, pamaldus, bet ne užmaršus, nesusirūpinęs, bet ir ne lengvabūdis, patarnaujantis, bet ne vergaujantis, žinantis savo vertę, bet ne savimyla, teisiantis, bet ne smerkiantis, rimtas, bet ne paniurėlis, gailestingas, bet ne nuolaidžiaujantis.“ p. 91

Kai sužinai, ką kai kurie žmonės laiko svarbiausiu savo gyvenimo pasiekimu, lieki apstulbęs. Prieš keletą metų JAV naujienų agentūra Associated Press papasakojo istoriją apie aštuoniasdešimt aštuonerių metų amžiaus britų lordą, kuris visą gyvenimą skyrė mėginimams išvesti tobulai dėmėtą pelę. O kartą, kai prieš keletą metų lankiausi Graikijoje, vietos spauda paskelbė apie žinomo Graikijos stačiatikių bažnyčios vyskupo mirtį ir tiesiog kėlė į padanges už didžiausią pasiekimą – jis atgabeno iš Italijos į Graikiją šv. Andriejaus palaikus ir čia juos palaidojo. Kiti žmonės atliko kur kas reikšmingesnių darbų nei grauzikų poravimas ar palaikų perlaidojimas. Užkariavimai, moksliniai atradimai, žemės ar kosmoso tyrinėjimai, socialinės reformos ar iškilus valstybės valdymas – paprastai šie ir panašūs nuopelnai užtikrina žmonėms ypatingą vietą istorijoje, tačiau Biblija teigia, kad svarbiausias Jėzaus atliktas darbas buvo tai, kad Jis mirė! Praėjus dviem tūkstančiams metų, visuotinai pripažintu Jo pradėto sąjūdžio simboliu tapo ne išskirtinis Jo prasidėjimas, nenuodėmingas charakteris, neprilygstamas mokymas ar nepaprasti stebuklai, bet kryžius – žiauriausias mirties bausmės vykdymo įrankis, koks tik buvo žinomas senovės pasaulyje. p. 94.

Sentencijos

*"Kaip susitvarkyti su neviltimi? Kaip išgydyti nusivylimą?
Grįžkite ir perskaitykite Dievo istoriją. Perskaitykite ją daugelį kartų.
Atminkite, kad jūs nesate pirmas raudantis žmogus.
Ir jūs ne pirmas, sulaukiantis pagalbos."*
Max Lucado

"Vienas mato problemas lyg medžius vieną šalia kito, kitas – erdvę ir šviesą tarp medžių."
Nežinomas autorius

"Mes niekuomet nebūsime laimingi žiūrėdami į savo maldas, į savo darbus ar savo jausmus. Tik tai, kas yra Jėzus, o ne mes, teikia atgaivą sielai."
Charles Spurgeon

"Svarbu tvirtai žinoti, kuo tiki, ir savo įsitikinimus grįsti ne kuo kitu, o vien tik Dievo žodžiu. Jei įsitikinimai teisingai pagrįsti, tu nesileisi lengvai suklaidinamas ar įbauginamas."
Charles F. Stanley

Kalbos kertelė. Taisyklingai vartokime veiksmožodžius

Gana dažnai girdime: „Šiais laikais reikia **žinoti** užsienio kalbas. Jis geras specialistas, **žino** savo dalyką. Tą žmogų **žinau** tik iš veido.“

Žodis „žinoti“ čia pavartotas netinkamai. Užsienio kalbas reikia **mokėti**.

Specialistas gerai **išmano** savo dalyką. Tą žmogų **pažįstu** tik iš veido.

Bet kai ką tikrai reikia žinoti. Ap. Paulius sako: „...**žinau, kuo įtikėjau**...“ ir perspėja Timotiejų: „**Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai**.“

Ar ne per dažnai ką nors **darome**? Ir pietus, ir pamokas, ir svarbius sprendimus, o koks apsukruolis ir pinigų padaro...

Pietus **išvirkime**, pamokas **paruoškime** arba **išmokime**, pinigų **uždirbkime**, o sprendimus **priimkime** arba tiesiog **nuspręskime** ką nors. Bet: „...**darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams**.“

Parengė N.L.

Padėkos šventė

[Ylakių evangelikų baptistų bendruomenė](#) yra numačiusi **Liepos 17 d.** švęsti padėkos šventę dėkojant Dievui už maloningą apsaugą ir išlaikymą per visus 117 metų. Pamaldų pradžia **12 val.**

Kviečiame apsilankyti arba prisijungti prie šventės savo maldomis.

Ylaliečiai

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

[tde\(at\)baptist.lt](mailto:tde@baptist.lt)
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925